

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

R. S. (1) w dniu 2 marca 2017 roku w P., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, za pośrednictwem sieci Internet, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy M. K. w kwocie 150 zł oraz E. P. w kwocie 174 zł wprowadzając je w błąd co do zamiaru wywiązania się z dostarczenia maszynki do mielenia mięsa firmy (...).54 zestaw, wystawionej do sprzedaży w ogłoszeniu o numerze 305 033 048 na internetowym portalu (...).pl, czym działał na szkodę w/w. W dniu 1 marca 2017r. na portalu ogłoszeniowym (...) M. K. znalazła ogłoszenie (...) dotyczące sprzedaży elektrycznej maszynki do mielenia mięsa m-ki Z. za kwotę 150 zł. Na ogłoszeniu był podany nr (...). W/w napisała wiadomość sms do sprzedającego, który podał jej swoje dane, tj. R. S. (2), ul. (...), (...)-(...) S. oraz nr konta bankowego do przelewu (...) w banku (...) I oddział w S.. W rzeczywistości osobą tą był R. S. (1), który posługiwał się nieprawdziwymi danymi. W dniu 1 marca 2017r. M. K. zrobiła przelew na podane konto na kwotę 150 zł.. W dniu 2 marca 2017 r. R. S. (1) odpisał smsem, że pieniądze otrzymał, następnego dnia miał wysłać paczkę i przesłać smsem nr nadania. Następnie w/w napisał, że nie zdążył nadać przesyłki w dniu 2 marca 2017 r., i że nada ją 3 marca 2017 r. i obiecał tego samego dnia napisać nr paczki, czego jednak nigdy nie zrobił. Po kolejnych smsach M. K., R. S. (1) odpisał 7 marca, że paczkę nadał i nie jego wina, że poczta tak działa. M. K. kilkakrotnie pisała do w/w, ale już nigdy więcej nie otrzymała odpowiedzi. Próbowwała się również dodzwonić do R. S. (1), ale w/w nie odbierał albo miał wyłączony telefon. Kontakt pomiędzy w/w się urwał, a paczka z towarem nigdy nie nadeszła, albowiem R. S. (1), nigdy nic do M. K. nie wysłał, jak również nie nastąpił zwrot pieniędzy. W dniu 02 marca 2017r. E. P. znalazła ogłoszenie dotyczące sprzedaży maszynki do mielenia mięsa marki Z. (...) o wartości 150 zł. ID ogłoszenia (...) L. użytkownika iorwnie. W/w ze sprzedającym prowadziła kontakt za pośrednictwem (...). Otrzymała od sprzedającego nr (...) oraz dane do przelewu R. S. (2) ul. (...) S. nr konta bankowego (...). W rzeczywistości osobą tą był R. S. (1), który posługiwał się nieprawdziwymi danymi. E. P. przelała, ze swojego konta o nr (...) w dniu 02.03.2017r kwotę 174 zł (150 zł maszyna i 24 zł dostawa). Przesyłka miała być nadana jeszcze tego samego dnia popołudniu. Przesyłka miała dotrzeć do w/w w dniu 03 marca 2017r. E. P. nie otrzymała przesyłki, jak również nie ma na koncie zwrotu pieniędzy. R. S. (1), nigdy nic do E. P. nie wysłał. W/w kontaktowała się drogą elektroniczną ze sprzedającym, który stale ją zbywał. Jeżeli w/w chciała do niego zadzwonić, nie odbierał od niej telefonów. E. P. zgłosiła powyższą sprawę na (...). Konto sprzedającego zostało zablokowane. Ponadto w/w w tygodniu następnym, po dokonaniu zakupu znalazła to samo ogłoszenie dotyczące sprzedaży maszynki, ten fakt również zgłosiła na portalu (...). Konto sprzedającego zostało usunięte.

/ Dowody: zeznania świadka M. K. k. 1-2,

zeznania świadka E. P. k. 34,

wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) k. 135- 136,

potwierdzenie przelewu k. 5, 37,

pisma z (...) k. 19-21, 41-43,

informacja k. 53-54, 60-63, /

R. S. (1) w dniu 12 czerwca 2017 roku w P. za pośrednictwem sieci Internet, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził J. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 175 zł wprowadzając ją w błąd co do zamiaru wywiązania się z dostarczenia maszynki do mielenia mięsa firmy (...), wystawionej do sprzedaży w ogłoszeniu o numerze 333 961 736 na internetowym portalu (...).pl, czym działał na szkodę w/w. W dniu 10 czerwca 2017r. około godz. 19.00 J. W. przeglądała ogłoszenia na portalu internetowym (...). Zainteresowana była bowiem

kupnem maszynki do mielenia mięsa ZELMER z szatkownicą. Przeglądając ogłoszenia znalazła jedną ofertę sprzedaży takiej maszynki, jaka ja interesowała. Była to maszynka do mięsa-ZELMER D. ID ogłoszenia sprzedającego miało nr (...). Koszt maszynki wynosił 150zł, plus wysyłka w kwocie 25zł. W/w zdecydowała się zakupić tą maszynkę i wysłała do sprzedającego wiadomość z prośbą o wysłanie nr konta i umówieniu szczegółów transakcji. Sprzedający podał w/w swoje dane personalne tj. R. S. (2) oraz nr konta bankowego banku (...). W rzeczywistości osobą tą był R. S. (1), który posługiwał się nieprawdziwymi danymi. J. W. wysłała na podany nr konta pieniądze w kwocie 175zł i poinformowała sprzedającego o dokonany przelew. Otrzymała od niego informację, że przesyłka została wysłana i prześle jej nr nadania przesyłki. R. S. (3) nie wysłał jednak w/w nr nadanej przesyłki, jak też nie otrzymała ona zamówionego towaru. Zwrotu pieniędzy też J. W. nie otrzymała. R. S. (1), nigdy nic do J. W. nie wysłał. W/w próbowała kontaktować się z osobą, od której zakupiła maszynkę, lecz w żaden sposób w/w nie odpowiadał na kontakty.

/ Dowody: zeznania świadka J. W. k. 89

wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) k. 135- 136,

pisma z (...) k. 104-105,

potwierdzenie przelewu k. 92

informacja k. 114-117, /

Oskarżony R. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. Oskarżony R. S. (1) był już karany sędownie za przestępstwa przeciwko mieniu,

/ Dowód : wyjaśnienia oskarżonego k. 135-136,

karta karna k. 121-122, /

Sąd zważył co następuje :

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż oskarżony R. S. (1) jest winna popełnienia przypisanych mu w wyroku przez Sąd czynów, a zarówno sprawstwo jak i wina oskarżonego w odniesieniu do zarzucanych mu przestępstw nie budzi wątpliwości.

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się na dowodach zebranych w toku postępowania przygotowawczego i ujawnionych w trakcie prowadzonej rozprawy.

Sąd ustalając stan faktyczny, oparł się na zeznaniach świadków w sprawie tj. zeznaniach M. K., E. P. i J. W., a także pozostałych dowodach zgromadzonych w sprawie. Zeznania złożone przez powyższych świadków uznać należy za spójne, jasne, logiczne, wewnętrznie korespondujące i potwierdzające się oraz układające się w logiczny ciąg zdarzeń będący, wraz z pozostałymi dowodami, podstawą dokonanej przez Sąd rekonstrukcji zdarzeń. Znajdują one również potwierdzenie w pozostałych dowodach uznanych przez Sąd za wiarygodne. Należy zauważyć, iż zeznania w/w osób cechowała dokładność, logiczność oraz spójność. W/w w sposób prawidłowy i przekonujący przedstawili ciąg zdarzeń i okoliczności będących elementami zaistniałego zdarzenia. Zeznania te nie zawierały żadnych niejasności czy rozbieżności je dyskredytujące.

W/w świadkowie to pokrzywdzeni w sprawie, którzy opisali okoliczności przestępstw, które ich spotkały, w tym w szczególności, jak przedmiotowe przestępstwa wyglądały, czego dotyczyły, gdzie miały miejsce i jaka w ich wyniku ponieśli szkodę.

Sąd dał również wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, w zakresie samego przyznania się do popełniania zarzucanych mu czynów, gdyż powyższe jest spójne i tożsame z pozostałym materiałem dowodowym będącym podstawą dokonanej rekonstrukcji zdarzeń. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego, w której przyznał się wina i sprawstwa w zakresie

stawianych zarzutów, są w pełni wiarygodne, nie zawierają sprzeczności i żadnych wątpliwości oraz korespondują w pełni z pozostałymi zebranymi w sprawie dowodami.

Sąd nie wykorzystał w ustaleniach stanu faktycznego, zeznań świadka T. S., albowiem miały one drugorzędne znaczenie dla poczynienia ustaleń w sprawie i wydania rozstrzygnięcia oraz w świetle innych dowód, w tym zeznań świadków, wyjaśnień samego oskarżonego oraz dowodów z dokumentów, nie było potrzeby odwoływania się do w/w świadka.

W zakresie dowodów z dokumentów wykorzystanych przez Sąd w ustaleniach stanu faktycznego, Sąd uznał te dowody za wiarygodne. Nie były one kwestionowane przez strony postępowania, jak również brak innych podstaw aby odmówić im waloru wiarygodności. Zostały wytworzone przez uprawnione osoby w zakresie ich kompetencji, i korespondując z całością dowodów uznanych przez Sąd za wiarygodne.

Należy nadmienić, że jedną z elementarnych zasad procesu karnego, jest wyrażona w art. 7 kodeksu postępowania karnego zasada swobodnej oceny dowodów. Kierując się tą regułą Sąd rozważył wszystkie zgromadzone w sprawie dowody i na ich podstawie wysnuł wnioski dotyczące rozstrzygnięcia niniejszego procesu. Nie przekraczając, zatem zastrzeżonej mu ustawą swobody, ustalił stan faktyczny będący logiczną konsekwencją zgromadzonych dowodów. Ocena ta pozostając swobodną nie może być uznana za dowolną. Poczynione ustalenia faktyczne dają podstawę do niewątpliwego przyjęcia sprawstwa oskarżonego.

W ocenie Sądu zachowania oskarżonego wyczerpały ustawowe znamiona zarzucanych mu przestępstw, przyjętych w ciąg przestępstw z art. 286 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 91 § 1 kk albowiem jak wynika z zebranych dowodów, w/w działał w czasie, miejscu i w sposób wskazanych w przypisanych mu przestępstwach, a zachowanie to i działanie w pełni wyczerpuje znamiona czynów karalnych, które były oskarżonemu zarzucane, i które oskarżonemu zostały przypisane w ramach wskazanego ciągu. Sąd jednocześnie w zakresie wskazanych w wyroku czynów, przyjął odpowiedni ciąg przestępstw, albowiem z uwagi na kwalifikacje zarzucanych czynów, daty ich popełnienia oraz sposób działania sprawcy, zachodzą przesłanki do skorzystania z powyższej instytucji z art. 91§ 1 kk.

Oskarżony dopuścił się zatem popełnienia w/w ciągu przestępstw albowiem w dniu 2 marca 2017 roku w P. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, za pośrednictwem sieci Internet, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy M. K. w kwocie 150 zł oraz E. P. w kwocie 174 zł wprowadzając je w błąd co do zamiaru wywiązania się z dostarczenia maszynki do mielenia mięsa firmy (...).54 zestaw, wystawionej do sprzedaży w ogłoszeniu o numerze 305 033 048 na internetowym portalu (...).pl, czym działał na szkodę w/w, a także w dniu 12 czerwca 2017 roku w P. za pośrednictwem sieci Internet, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził J. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 175 zł wprowadzając ją w błąd co do zamiaru wywiązania się z dostarczenia maszynki do mielenia mięsa firmy (...), wystawionej do sprzedaży w ogłoszeniu o numerze 333 961 736 na internetowym portalu (...).pl, czym działał na szkodę w/w.

Oskarżony niewątpliwie dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów, ujętych w ciąg przestępstw. Na powyższe jednoznacznie wskazują dowody uznane przez Sąd za wiarygodne. Zebrane w sprawie dowody w sposób jednoznaczny na powyższe wskazują. Należy dodatkowo mieć na uwadze zasady doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania. To powoduje, iż jedyną logiczną konsekwencją wynikającą z zebranych dowód, jest sprawstwo oskarżonego w zakresie popełnienia przypisanych mu czynów. Udział oskarżonego w zdarzeniach był tym samym niewątpliwym.

Wymierzając oskarżonemu karę za popełniony przez niego ciąg przestępstw Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. Uwzględniono, zatem stopień społecznej szkodliwości czynów oraz zawinienie sprawcy.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynów Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, sposób i okoliczności popełnienia czynów, wagę naruszonych przez oskarżonego obowiązków oraz postać zamiaru i

motywację sprawcy. Bez wątplenia przestępstwa popełnione przez oskarżonego były bezprawne i zawinione. Sąd nie dopatrywał się także żadnych okoliczności, które mogłyby wyłączyć jego winę. Oskarżony osiągnął, bowiem określony stopień dojrzałości, a co za tym idzie powinien on rozpoznać społeczne znaczenie popełnionych przez siebie czynów i tym bardziej powinien być świadomy konsekwencji, jakie mogą on spowodować.

Nadto przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę sposób życia oskarżonego przed popełnieniem omówionych powyżej przestępstw oraz jego zachowanie po popełnieniu przedmiotowych czynów zabronionych.

Sąd mając na uwadze stopień zawinienia oskarżonego oraz społeczną szkodliwość popełnionych przez niego czynów, za popełniony ciąg przestępstw przy zastosowaniu art. 37a k.k. wymierzył mu karę, jako kary ograniczenia wolności w wysokości przyjętej w wydanym wyroku.

Wymierzając w/w karę, Sąd miał na uwadze wymienione przesłanki wymiaru kary, tak w zakresie prewencji ogólnej jak również szczególnej. W ocenie Sądu, nie było potrzeby karania oskarżonego karą surowszą rodzajowo i w pełni, wszelkie cele kary spełni wymierzona kara, jednocześnie okoliczności sprawy, przesłanki wymiaru kary wskazują, iż nie sposób było wymierzyć karę niższą.

Biorąc pod uwagę podniesione powyżej okoliczności Sąd, zatem wymierzył oskarżonemu karę ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania w tym czasie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne. Sąd uznał, że wymierzona oskarżonemu kara, mając na uwadze wszystkie wymienione wcześniej okoliczności wpływające na jej wymiar, nie może być zbyt łagodna, ale jednocześnie nie powinna być także rażąco surowa i w ocenie Sądu wystarczającą karą, które spełni swoją rolę może być kara ograniczenia wolności i dlatego wymierzył karę ograniczenia wolności, w wysokości przyjętej w wyroku. Kara ta w ocenie Sądu jest w pełni adekwatna do popełnionych przez oskarżonego przestępstw. W ocenie Sądu, bacząc na elementy wymiaru kary, w ramach jej aspektów prewencji ogólnej i szczególnej, taka rodzajowo kara w pełni spełni swoje zadanie. W szczególności, w ocenie Sądu, to właśnie kara ograniczenia wolności bardziej spełni zadania kary, niż pozbawienia wolności lub grzywny, będzie ona mocniej oddziaływać na oskarżonego, w zakresie prewencji szczególnej, w tym w jej aspektach wychowawczych, jak również będzie miała silniejsze oddziaływanie w ramach prewencji ogólnej. Ponadto należy mieć na uwadze, że obecny kodeks karny, to właśnie takim rodzajowo karą daje prymat, przed karami pozbawienia wolności. Kara grzywny w przypadku oskarżonego, byłaby karą całkowicie nie spełniającą stawianych przed nią celów, natomiast kara pozbawienia wolności byłaby karą rażąco zbyt surową, która również odbiegałaby od celów kary, w tym zdecydowanie w ramach prewencji szczególnej.

W stosunku do oskarżonego, Sąd mając na uwadze stopień zawinienia, rodzaj popełnionych przestępstw, ich zakres i rozmiar, oraz pozostałe okoliczności wymienione wcześniej wpływające na wymiar kary, skazał w/w na karę ograniczenia wolności określoną w wyroku za przypisany mu ciąg przestępstw. Sąd uznał, iż u w/w oskarżonego występują takie prognozy, w zakresie popełnienia nowych przestępstw i zachowywania się w sposób podobny, iż wystarczającą a jednocześnie wymaganą, do przeciwdziałaniu powyższemu, a zarazem niezbędną w tym zakresie, jest wymierzona kara jak wyżej.

Całokształt przedstawionych okoliczności sprawił, że Sąd orzekł jak w dyspozytywnej części wyroku uznając, iż orzeczona kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynów oraz zawinienia sprawcy, zaś wydane rozstrzygnięcie będzie skutecznym środkiem do zwalczania tego typu przestępczości, natomiast w stosunku do oskarżonego pozwoli na zrozumienie jego błędnego postępowania i uniknięcie w przyszłości podobnych czynów.

Dodatkowo na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązano oskarżonego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonych, w ramach obowiązku naprawienia szkody, wynikających z popełnionych przestępstw, kwot wskazanych w wyroku, tytułem obowiązku naprawienia szkody wynikającej bezpośrednio z popełnionych przestępstw.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów postępowania, uzasadniają powołane przepisy prawa i są one konsekwencją wydania wyroku skazującego wobec oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w wyroku.